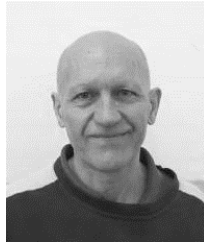


Siniša Latković
(1954. – 2022.)



Siniša Latković rođen je 24. rujna, 1954. godine, u Novoj Gradiški, Hrvatska. Osnovnu školu pohađao je također u Novoj Gradiški gdje je završio i gimnaziju 1973. godine, nakon čega 1982. godine u Zagrebu završava Fakultet za fizičku kulturu te stječe zvanje profesor tjelesnog odgoja sa smjerom, nastavno – sportski judo. Nakon fakulteta radi kao profesor tjelesne i zdravstvene kulture počevši od rodne Nove Gradiške, kasnije u Cresu, a u Bakru kao voditelj Doma za učenike. Naposljetku do mirovine radi ponovno kao profesor tjelesne i zdravstvene kulture u Prvoj riječkoj hrvatskoj gimnaziji u Rijeci.

Veliki doprinos pridaje Hrvatskim oružanim snagama tijekom Domovinskog rata kao branitelj te vodi kondicijske pripreme specijalnim postrojbama HV-a, koje također priprema za kontaktne borbe prenoseći svoja znanja iz borilačkih vještina. Kao pravi znalac i ljubitelj sporta, a osobito upravo borilačkih vještina, čemu su dokaz u karateu Crni pojas 6. DAN i u judu Crni pojas 3. DAN, znanje i ljubav prema istima prenosio je na svoje učenike cijeli radni vijek, upravo tako mirno i savjesno kroz svoj strpljivi karakter. Kao izvrstan profesor i kolega bio je omiljen, razuman, uvijek spreman na šalu, pritom i na dosljedan i iscrpljujući rad. S učenicima je bio na mnogobrojnim županijskim, državnim i međunarodnim natjecanjima, raznim smotrama pa čak i na Olimpijskim igrama za mlade. Radeći u obrazovanju i aktivno u školskom sportu bio je član posebno sastavljenog tima koji je izradio projekt Sinergija sportske kulture, olimpijskih vrijednosti i dual karijere za mlade sportaše pri Hrvatskom olimpijskom odboru. Godinama je sa svojim kolegama iz studentskih dana aktivno sudjelovao u organizaciji i pripremi „Ljetne škole kineziologa“ u Poreču, u kojem je također volio provoditi slobodno vrijeme. Mnogi učenici, kolege i prijatelji pamtit će skijanja i planinarenja na koja ih je vodio, okupljajući ih iz svih dijelova Hrvatske. Bio je mentor mnogim pripravnicima, nesebično dijelio svoje iskustvo i znanje. Generacijama učenika kojima je predavao ostat će u lijepom sjećanju kao profesor koji je obilježio njihovo srednjoškolsko obrazovanje vodeći ih na sportska natjecanja, kroz poraz ili pobjedu, suze ili veselje..

Kao veliki ljubitelj životinja, usmjerio je i svoj način života te u jednom trenutku s nekolicinom prijatelja osnovao azil za pse koji je danas jedan od najvećih na ovim prostorima. Često je pomagao i skrbio za mnoge nemoćne i starije osobe, a u slučaju bilo kakve potrebe uvijek je bio spreman pomoći. Siniša je bio miroljubiva i nadasve velika duša, netko na koga se uvijek može računati i osloniti.

Autor članka: Mia Barbalić